

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. Кюстендил, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Мирослав М. Начев
Веселина Д. Джонева

при участието на секретаря Любка Евг. Николова
в присъствието на прокурора В. П.
като разглежда докладваното от Пенка Н. Братанова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211500600332 по описа за 2021 година

Производството е по реда на част IV, глава XXI НПК- “Въззивно производство”.

Делото е образувано по въззивна жалба на адв.И. А., защитник на подсъдимия С. О. К. срещу присъда № 2600059/ 10.02.2021 г. на Кюстендилския районен съд по НОХД № 1440/2018 г. по описа на същия съд. С посоченото решение КнРС е признал подсъдимия К. за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал.3 НК. На осн. чл.54 от НК му е наложил наказание "лишаване от свобода" за срок от 2 години, чието изпълнение е отложил на осн. чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години, както и му е определил кумулативното наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева. На осн. чл. 343г НК е наложил на подс. К. наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година. КнРС се е произнесъл и по въпроса за вещественото доказателство по делото- 1 бр. касета за извършване на проверка за употреба на упойващи и наркотични вещества, като е постановил същото да бъде унищожено. В жалбата са релевирани бланкетни доводи за недоказаност на обвинението и необоснованост на присъдата. Иска се отмяна на същата и постановяване на нова, с която подс. К. бъде оправдан.

Представителят на КнОП изразява становище пред въззивния съд за неоснователност на въззивната жалба и пледира за потвърждаване на присъдата.

Защитникът на подсъдимия К. - адв.И.А. поддържа жалбата. Представя препис от протоколно определение по НОХД № 786/22 г. на КнРС, с което е одобрено споразумение

между КнРП и подсъдимия К.. Иска се намаляване на размера на наложеното наказание и приложение на разп. на чл.25 НК.

Подсъдимият С. О. К. се признава за виновен пред въззивния съд и моли да се намали размера на наложеното му наказание. Иска приложение на чл.25 НК.

Кюстендилският окръжен съд, след цялостна проверка на фактическия и доказателствен материал, след неговото обсъждане както поотделно, така и в съвкупност, и при пределите, установени в чл.314 НПК и като съобрази релевираните във въззивната жалба оплаквания, доводите и възраженията на страните, както и събраните от настоящата инстанция нови доказателствени средства, че жалбата е предявена от надлежна страна в наказателния процес и в срока по чл. 319 НПК. Разгледана по същество жалбата е основателна в частта на наложените наказания, което налага изменение на присъдата на осн. чл.337, ал.1, т.1 НПК по следните съображения:

КнРС е приел следната фактическа обстановка, която изцяло се споделя от КнОС:

Подс. К. притежава свидетелство за управление на МПС. На 27.04.2018 г. около 02.00 ч. същия се движел по бул. „М.“. В района на дискотека „Хипнозис“ бил спрян за рутинна проверка от служители на КАТ при РУ Кюстендил – св.Я. и П.. При преглед на документите му на същите им направило впечатление, че същият се държи притеснено и неадекватно. Полицейските служители му обяснили, че ще му направят тест за употреба на алкохол, при което същият им казал, че предния ден е употребил амфетамини. За съдействие бил извикан автопатрул в състав св. Б. и А..

Служителите му направили тест за употреба на алкохол, чиято проба била отрицателна. След това посредством техническо средство – тестова система „Dragger Drug Test 5000“ с фабричен номер ARHJ- 0059I извършили проверка за употреба на наркотични вещества, което отчело употреба на „ТНС“ -тетрахидроканабинол /канабис/ и „амфетамини“. На водача бил издаден талон за медицинско изследване и същият бил придружен до ЦСМП при МБАЛ Кюстендил, където дал кръв за лабораторен анализ. От назначената по делото СХТЕ, както и от повторната такава СХТЕ изготвени от вещите лица К., С., Я., М. и А. се установява, че в кръвната проба на К. е установено наличие на наркотични вещества- амфетамин и тетраканбинол.

От приложената по делото справка за нарушител е видно, че подс. К. е санкциониран два пъти за нарушения по ЗДП, като са му налагани наказания глоби в размер на по 50 лева.

По делото КнРС е приел и СППЕ, изготвена от в.л. Р. и д- р М., от която се установява, че подс. К. към момент на деянието и на освидетелстването е със запазени годности да участва в съдебни процедури и да разбира свойството и значението на деянието си; не са налице данни за краткотрайно (интоксикация, повлияване, остра психоза) и/или продължително разстройство на съзнанието (психоза, тежка промяна на личността), изключващи вменяемостта му.В експертен план са отчетени характерните му личностови

характеристики- емоционална нестабилност, понижен самоконтрол и импулсивност на решенията, чувство за малоценност и понижена самооценка, склонност за прехвърляне на вината към околните, подценяване и омаловажаване на собствено рисково поведение, склонност да се включва в събития, свързани с асоциални прояви.

За да стигне до описаната фактическа обстановка, първостепенният съд е събрал доказателствата, необходими за правилно решаване на делото. Направил е анализ на събрания по делото доказателствен материал, като е обмислил доказателствата както поотделно, така и в съвкупност. Разпитал е подробно св. Мартин Б., Я., Коломанова, като е изложил доводи защо кредитира показанията им; дал е възможност на подс. К. да даде обяснения (като последния е заявил, че не помни нищо); приобщил е по надлежния ред писмените доказателства по делото; приел е СХТЕ, повторната СХТЕ и комплексната СППЕ. Въззивният съд също дава вяра на показанията на посочените свидетели, доколкото същите са логични и взаимно потвърждаващи относно релевантните към предмета на доказване факти- проверката на автомобила, поведението на подсъдимия, тестването му с техническото средство, липсата на възражения от същия относно показанията на това средство, желанието да даде проба за лабораторно изследване и предоставянето на такава проба в съответствие с реда на Наредба №1/2017г. . Същевременно ДнРС е дал възможност на подсъдимия да даде обяснения- срвн. съдебен протокол от 10.02.2019г., като последният изрично е заявил, че не помни нищо.

Присъдата, предмет на настоящата проверка, е постановена при спазване на всички съдопроизводствени правила, гарантиращи нейната правилност и законосъобразност. КнРС е пристъпил към постановяването ѝ при изяснена фактическа обстановка, установена от събраните по надлежния процесуален ред доказателства, въз основа на които е изградил обосновани изводи, досежно съставомерността на извършеното от подсъдимия К. по чл. 343б, ал. 3 от НК деяние. Първостепенният съд стриктно е изпълнил процесуалните си задължения, като подробно е анализирал доказателствата, изложил е съображения за тяхната достоверност и въз основа на правилно установените факти е изградил и правните си изводи. Данните за същественият моменти, включени в непосредствения предмет на доказване, са били изведени на основата на съвкупна оценка на фактите, направена от доказателствените средства, съпоставяни едно с друго и анализирани в контекста на оспорваните от защитата обстоятелства. Защитната позиция на подсъдимия е оборена както от показанията на техническото средство, така и от представената кръвна проба за лабораторно изследване, която е била обект на две СХТЕ. Показанията на служителите на МВР са последователни, ясни, подробни и в тяхната достоверност съдът няма основание да се съмнява. В този аспект, противно на твърденията на защитата за необоснованост на съдебния акт, не са били игнорирани обстоятелства с оправдателно значение, а след обсъждането им те са били отхвърлени като оборени от достатъчно по обем и сигурност доказателства, в подкрепа на обвинителната теза.

В този аспект КнРС е проверил всички доказателствени средства и ги е съпоставил помежду им, респ. спазил е разп. на чл.107, ал.3 НПК и е извършил проверка на

твърденията на страните с всички доказателствени способности. При оценката на доказателствения материал са спазени процесуалните правила и е заявено на каква част от него се дава вяра, в коя част и защо. В този аспект КнРС е дал обоснован отговор на защитната теза и успешно е мотивирал вътрешното си убеждение съгл. чл. 14 НПК, като е изложил достатъчно убедителни и законосъобразни доводи, поради което въззивната инстанция няма основания да променя направените в атакувания съдебен акт фактически констатации, в това число и относно наличието на виновно извършено от подсъдимия деяние.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя извода на КнРС, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна на деянието по чл.343Б, ал.3 НК, като в тази насока са изложени подробни съображения относно признаците на фактическия състав на деянието по този текст, които изцяло се споделят от КнОС. Настоящата инстанция ги допълва във връзка с доводите в жалбата.

За съставомерността на деянието по чл.343Б, ал.3 НК от обективна страна е достатъчно да се установи самото извършване на деянието – управление на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества без значение кога е било употребено веществото. респективно не е необходимо да се изследва спазен ли е предвидения нормативен ред в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съставът на престъплението не свързва осъществяването му с определена концентрация на наркотичните вещества (за разлика от състава на престъпленията по чл. 343Б, ал. 1 и ал. 2 НК) или установяването на неспособност дееца да управлява превозното средство. За съставомерността на деянието не се изисква настъпването на определени общественноопасни последици – конкретен престъпен резултат, поради което престъплението по чл. 343Б, ал. 3 НК е формално, на просто извършване. Инкриминираната в текста употреба на наркотици е допустимо да се установява с всички доказателства и доказателствени средства, без ограничение на техния вид и източник, при положение, че са допустими съгласно изискванията на НПК. В настоящия случай посочената употреба е установена чрез свидетелските показания, на данните от талона за медицинско изследване и протокола за медицинско изследване, както и на резултатите от химико-токсикологичното изследване на доброволно дадената от подсъдимия кръвна проба.

Престъплението по чл. 343Б, ал. 3 от НК е от категорията на формалните, при което умисълът може да бъде пряк. За прекия умисъл е необходимо и достатъчно деецът да е съзнавал общественноопасния характер на своето деяние и въпреки това да е искал да го извърши. При наличие на обективно установена употреба наркотични вещества, свидетелство за което е и изявлението пред проверяващите от страна на подсъдимия, че е употребил такива, несъмнено се извежда и умисълът за осъществяване на престъплението. В случая, подсъдимият е съзнавал забраната да се управлява МПС след употреба на наркотични вещества- в случая тетрахидроканабинол, но въпреки това съвсем съзнателно е управлявал лекия си автомобил. Безспорно той е съзнавал общественноопасния характер на деянието- неговата протИ.правност, запретеност и наказуемост. Съзнавал е общественно опасните последици, които деянието причинява в обективната действителност и желаел

тяхното настъпване, като е направил всичко възможно за постигане на протИ.правния резултат. В този аспект доводите на КнРС за доказаност на инкриминираното на К. деяние обосновани и законосъобразни.

При определяне вида и размера на наказанието следва да се съобразят всички обстоятелства, имащи значение за наказателната отговорност на подсъдимия, както и целите на наказателната репресия по чл. 36 НК.

Степента на обществена опасност на деянието е висока. Нарушени са обществени отношения, свързани със задълженията на водачите на МПС при движението им по пътищата. От друга страна към датата на деянието подс. К. е бил неосъждан, но до приключването на настоящето дело спрямо същия е била приложена разпоредбата на чл.78а от НК за престъпление по чл.343в, ал.3 НК, както и е последвало осъждане по НОХД № 786/22 г. на КнРС за престъпление по чл.354а, ал.3 НК, за което му е наложено наказание ЛС в размер на 8 месеца, чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 3 години (деянието е било извършено на 14.06.2019 г.). Тези обстоятелства сочат, че степента на обществена опасност на К. не е ниска.

КнРС е определил на К. наказание ЛС в размер на 2 години и му е определил максимален размер на предвиденото в закона кумулативно наказание „глоба“- в размер на 1 000 лева. Съдът счита, че тези наказания са определени неправилно и следва да бъдат коригирани. Като смекчаващи отговорността обстоятелства за подс. К. следва да се отчетат чистото съдебно минало към датата на деянието, изразеното пред КОС самопризнание, факта, че наказанията по ЗДП не са свързани с тежки нарушения на закона и липсата на вредни последици от деянието. Като отегчаващи отговорността обстоятелства следва да се отчете наличието на ново осъждане, както и на още едно деяние, свързано с транспорта с приложение на чл.78а НК. Ето защо наказанието следва да се определи при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, като наложеното наказание ЛС следва да се определи в минимален размер от 1 година. Размерът на кумулативното наказание ЛС също следва да е минимален с оглед обстоятелството, че същият не разполага със финансови средства и в съответствие с разп. на чл.47 НК. Ето защо присъдата на КнРС следва да претърпи корекция и в тази й част, като размера на глобата следва да се намали от 1000 лева на 200 лева.

КнРС обосновано е приложил разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК по отношение на наказанието ЛС и е отложил същото с изпитателен срок от 3 години, като е преценил, че за постигането на целите на наказанието не се налага подсъдимия да изтърпи наказанието в местата за лишаване от свобода. КнРС споделя доводите на КнРС, че в конкретния случай са налице материално - правните предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК. Чистото съдебно минало на дееца и размерът на наложеното наказание "лишаване от свобода" (ненадвишаващо три години) очертават формалните предпоставки, визирани в посочената правна норма. За поправянето и превъзпитанието на подсъдимото лице не се налага същото да бъде изолирано от обществото чрез постановяване на ефективно изтърпяване на наказанието ЛС. В подкрепа на този извод на съда се явяват данните за

личността на подсъдимия, разкриващи го в положителна С.а. За да се изпълнят целите на специалната и генералната преВ.я в този случай не е необходимо оказване на въздействие от по-интензивен тип чрез въдворяването на подсъдимия в място за лишаване от свобода. Това обосновава извод, че постигането на целите на наказанието и предимно за осъществяване на специалната преВ.я, следва се приложи института на условното осъждане. В този аспект доводите на КнРС за приложение на чл.66 от НК се споделят от настоящата инстанция.

КнРС правилно е наложил на подсъдимия и наказанието "лишаване от правоуправление на МПС" на осн. чл.343г вр. чл.37, ал.1, т.7 НК. Размерът на продължителността му – 1 година е в съответствие със задължителните разрешения относно продължителността на този вид наказания, дадени с ППВС №1/17.01.1983г., т.6. При налагането на този вид наказание срокът на лишаване от право на управление на МПС не може да е по- кратък от срока на наложеното наказание ЛС. В случая КнРС е определил по-кратък срок от наложеното наказание ЛС, но КнОС чрез намаляване на размера на наказанието ЛС в същия размер, коригира този недостатък на присъдата на КнРС.

По искането на защитата за приложение на чл.25 НК. Както бе посочено, пред настоящата инстанция се представи препис от споразумение по НОХД № 786/22 г. на КнРС, от което се установява, че К. междувременно е осъден за престъпление по чл.354а, ал.3 НК. Въпросът за приложението на чл.25 от НК е в изключителната компетентност на КнРС съгласно разп. на чл.39, ал.1 НК и не може да бъде решаван за пръв път от въззивната инстанция. Ето защо КнРС следва се сезира служебно за необходимостта от решаване на този въпрос.

По тези съображения присъдата на КнРС следва да се измени в наказателната част, като се намали размера на наказанието ЛС от 2 години на 1 година, както и се намали размера на наказанието „глоба“ от 1 000 лева на 200 лева, а в останалата част, същата следва да се потвърди като правилна и законосъобразна.

По тези съображения и на осн. чл. 314 НПК, вр. чл.334, тт.3 и т.6 НПК вр. чл.337, ал.1, т.1 НК и вр. чл.338 НПК, окръжният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда № 260005 от 10.02.2021 г., постановена от Кюстендилския районен съд по НОХД № 1440/2018 г. по описа на същия съд в наказателната й част, като

НАМАЛЯВА размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ от 2 години на **1 (една) година** и

НАМАЛЯВА размера на кумулативното наказание „глоба“ от 1 000 лева на 200 (двеста) лева.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалите ѝ части.

ИЗПРАЩА препис от протоколно определение № 214/ 15.09.2022 г. по НОХД № 786/22 г. на КнРС на Председателя на РС- Кюстендил за преценка за необходимостта от приложение на чл.25 НК спрямо С. К..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____